

АНАЛИТИЧЕН ОБЗОР НА НАЦИОНАЛНОТО И ЕВРОПЕЙСКО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО, РЕГИСТРИРАЩО ТЪРГОВИЯТА С ХРАНИ

ВИХРА ДИМИТРОВА

ВИСШЕ УЧИЛИЩЕ ПО АГРОБИЗНЕС И РАЗВИТИЕ НА РЕГИОНИТЕ

ANALYTICAL OVERVIEW OF THE NATIONAL AND EUROPEAN LEGISLATION REGARDING THE FOOD TRADE

VIHRA DIMITROVA

UNIVERSITY OF AGRIBUSINESS AND RURAL DEVELOPMENT

Резюме

Предмет на настоящата статия е националното и европейско законодателство в областта на търговията с храни. Свободното движение на стоки в рамките на Европейския съюз обхваща и търговията с храни. Разглежда се и новата европейска законодателна рамка, чиято цел е да се помогне на вътрешния пазар на стоки да работи по-добре и да се модернизират условията за поставяне на широк кръг от продукти на пазара на ЕС. В приложение са изброени националните и европейски актове, които имат отношение към безопасността на храните и стандартите за качество.

Abstract

The subject of the current article is the national and European legislation regarding the food trade. The free movement of goods in the EU includes also the food trade. The new legal framework which aim is to help the internal market of goods work better and modernize the conditions for placing wider range of products on the EU market, is studied as well. In the appendixes are listed the national and European acts regarding the food safety and the quality standards.

Европейско законодателство, регистриращо търговията с храни

В Договора за европейската общност се съдържа правната уредба на свободното движение на стоки, която предвижда създаването на митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и включва забрана за мита върху вноса и износа между държавите членки на Европейския съюз. Свободното движение на стоки е един от крайъгълните камъни на вътрешния пазар.

Принципът за свободното движение на стоки изисква обща регулативна рамка, гарантираща свободното придвижване на продуктите от една част на Съюза към друга по същия начин, по който това става в границите на отделните държави. Това означава, че основните технически стандарти, сертифицирането на продуктите и метрологичните дефиниции трябва да бъдат управлявани от правила, установени на европейско ниво. Всъщност правилата, управляващи тези аспекти, могат най-просто да бъдат разделени на две основни групи: продукти, за които са приети общи хармонизирани стандарти, и продукти, за които няма хармонизирани стандарти.

За продуктите от нехармонизираната област водещ е принципът, че ако един продукт може да бъде законно продаден на пазара на една държава от съюза, то той може да бъде продаван във всички държави от Съюза. Съществуват редица конкретни изключения от това базово правило, но тези изключения са с ограничен обхват и са описани в членове 28 до 30 от Договора за Европейската общност. Тези членове от Договора забраняват на държавите-членки да прилагат количествени ограничения върху вноса и износа на всички стоки, като се изключат от посочените ограничени изключения. При тълкуването на термина количествени ограничения, принципът се прилага във всички мерки с еквивалентен ефект. Подобни мерки включват и разработените за промоция на национална продукция посредством преференции или чрез налагането на технически изисквания в добавка към приетите изисквания за продуктите, обхванати от хармонизираното европейско законодателство.

Разпоредбите за свободно движение на стоки се отнасят еднакво за индустриалните и селскостопанските продукти, произведени от държавите-членки, както и за стоките, внесени от трети страни на територията на Общността. Свободното движение на стоки в Европейския съюз включва и търговията с храни.

Вътрешният пазар на стоки е един от най-важните и постоянни приоритети на Съюза, който има за цел създаването на благоприятна среда за бизнеса и потребителите. За разработването, прилагането и усъвършенстването на регулаторната политика и по този начин за подобряване работата на вътрешния пазар чрез премахване на съществуващите бариери пред търговията и предотвратяване на появата на нови такива се грижи Генерална дирекция „Предприятия и промишленост“. Сред конкретните задачи на Дирекцията са:

- предотвратяване възникването на технически бариери пред търговията чрез мониторинг на новите законодателни предложения на държавите-членки и същевременно чрез допринасяне за прилагането на Споразумението на СТО относно техническите пречки пред търговията;
- при липсата на хармонизирани разпоредби и на основание членове 34-36 от Договора за функционирането на Европейския съюз, да се гарантира, че държавите-членки не създават или поддържат бариери пред търговията в рамките на ЕС;
- приемане на специфични правила за определени продукти (включително Традиционен подход, Нов подход и Нова законодателна рамка) или във връзка с хоризонтални въпроси, като например борбата с просрочените плащания по търговски сделки и предявяването на искове за обезщетения за нанесени щети от дефектни продукти;
- се наблюдава прилагането на законодателството на ЕС.

Всички тези инициативи насърчават благоприятен за бизнеса и потребителите вътрешен пазар, основаващ се на прозрачни, опростени и последователни правила, които гарантират правна сигурност и яснота в полза на предприятията (независимо от техния размер) и потребителите. Нещо повече, това прави европейските фирми по-конкурентоспособни на световните пазари и по-способни да се справят с бъдещите предизвикателства.

Новата законодателна рамка за търговията с продукти се приема на 9 юли 2008 и е публикувана в Официалния вестник на ЕС на

13 август 2008 г. Пакетът от мерки, създаден с оглед премахване на оставащите препятствия пред свободното движение на стоки, гарантира увеличаване на търговията със стоки сред държавите-членки на ЕС.

Тя облагодетелства по-специално малките и големи предприятия, които са насърчавани да търгуват извън вътрешния пазар. Съществуващите системи за наблюдение за промишлените стоки са засилени и хармонизирани с контрола по вноса.

В допълнение, търговията със стоки, която не попада под законодателството на ЕС, се усъвършенства. Оттук нататък държавите-членки, които отказват достъп до пазара си на продукт, имат задължението да разговарят със засегнатото предприятие и да дадат подробни мотиви за действието си.

Пакетът от мерки ще повлияе на много промишлени сектори, с обем на пазарен дял от около 1 500 млрд. евро годишно. Новата европейска законодателна рамка включва:

- РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 765/2008 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 юли 2008 година за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93;
- Решение № 768/2008/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. относно обща рамка за предлагането на пазара на продукти;
- РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 764/2008 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 юли 2008 година относно установяване на процедурите, свързани с прилагането на някои национални технически правила за продукти, законно предлагани на пазара в други държави-членки, и за отмяна на Решение № 3052/95/ЕО.

Целта е да се помогне на вътрешния пазар на стоки да работи по-добре и да се модернизират условията за поставяне на широк кръг от продукти на пазара на ЕС. Пакетът надгражда съществуващата система и:

- подобрява правилата за **наблюдение на пазара**, за да се защитят по-добре потребителите и работещите от небезопасни продукти, включително внесени от трети страни;
- създава обща законодателна рамка за продуктите под формата на **пакет от мерки, които да се използват при бъдещото законодателство**. Това включва провизии за подкрепа наблюдението на пазара, дефиниции на използваните термини в законодателството

за продукти /но понякога използвани различно/ и процедури, които ще позволят на бъдещите секторни програми да станат по-последователни и по-лесни за приложение.

Клаузите са разделени между Регламент 765 и Решение 768 по правни причини, но са напълно съвместими и заедно оформят основата на правната рамка за търговията с продукти.

Регламент 764/2008 също укрепва вътрешния пазар на редица продукти, които не са обект на хармонизация в рамките на ЕС, например много храни, като хляба и макаронените изделия, мебели, велосипеди, ценни метали и т.н. Заедно те представляват повече от 15% от вътрешната търговия със стоки в ЕС.

В началото на 2004 година Европейският парламент публикува нова поредица от Регламенти, касаещи безопасността на храните, т.нар. „хигиенен пакет“ /Виж Приложение 1/.

В областта на търговията с храни се приемат серия от директиви и регламенти на Съвета /Виж Приложение 2/.

Голяма част от европейските изисквания не са нови – те са намерили място в националното законодателство – Наредба № 5 от 25 май 2006 г. за хигиената на храните; Наредба № 35 от 23 март 2006 г. за специфичните изисквания при осъществяване на официален контрол върху суровини и храни от животински произход; Наредба № 36 от 23 март 2006 г. за специфичните изисквания при производство, транспортване и пускане на пазара на суровини и храни от животински произход.

В областта на търговията с биопродукти на европейско ниво се приема Регламент № 834/2007 относно биологичното производство и етикетването на биологичните продукти, отменящ Регламент № 2092/91. Новият Регламент започва да се прилага от 1 януари 2009 г.

През 2008 г. се приема Регламент на Комисията (ЕО) 889/2008 за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент 834/2007 на Съвета. Разпоредбите му се прилага от 1 януари 2009 г. Той детайлизира нормите, залегнали в Регламент 834/2007 и обхваща всички нива на биологичното растениевъдство и животновъдство, преработката, разпространението на биологичните храни и контрола върху тях.

От 1 януари 2009 г се прилага и Регламент 1235/2008 на Комисията от 8 декември 2008 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент 834/2007

на Съвета по отношение на режима за внос на биологични продукти от трети държави.

Национално законодателство, регистриращо търговията с храни

В България са приети различни нормативни актове – закони и подзаконови нормативни актове, които уреждат търговията с храни. Необходимо е да се подчертае, че няма единен акт, който да регулира тази материя. Част от приетите документи са в резултат на хармонизацията на българското законодателство с това на ЕС или са в изпълнение на задължението за приложение на различни Директиви.

В края на 2006 г. се приема Закон за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.

Основна предпоставка за присъединяване на Република България към Европейския съюз в областта на земеделието е създаването на структури и процедури за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти, като основните цели на закона са: стабилизиране на пазара на земеделски продукти в страната, усвояване на целия финансов ресурс, договорен за прилагане на мерките за пазарна подкрепа, създаване на възможност за прилагане на всички пазарни мерки на Европейския съюз от момента на присъединяването на страната ни. Законът създава условия за изпълнението у нас на много регламенти, свързани с Общата организация на пазарите на земеделските продукти. Определят се българските структури, които ще прилагат посочените в закона регламенти, като са предвидени процедури, които ще се извършват на национално ниво, въвеждат се механизми за контрол и налагане на санкции.

Според разпоредбите на този закон, министърът на земеделието и горите провежда политика на качество, която обхваща правилата за защита на географски означения, за признаване на традиционно специфичен характер и за биологично производство на земеделски продукти и храни. Министерството на земеделието и горите (понастоящем Министерство на земеделието и храните) изгражда и поддържа информационни регистри на производителите, преработвателите и търговците на земеделски продукти и храни, произведени по биологичен начин, а също и на лицата, които осъществяват контрол за съответствие на биологичното производство. Контролиращите органи могат

да бъдат местни или чуждестранни лица. Министърът на земеделието и горите издава наредби за воденето на споменатите регистри, а също и наредби за прилагане на биологичното производство. Дейността на министъра се подпомага от постоянна междуведомствена комисия по биологично земеделие.

В областта на безопасността на храните и стандартите за качество на предлаганите на пазара храни, са приети редица закони и наредби /Виж Приложение 3/.

Съществува и отделна категория нормативни актове, които уреждат подпомагането на земеделските производители и търговията с биологични продукти.

На базата на изискванията и критериите за биологично производство, залегнали в Регламент № 2092/91, в България се приемат две Наредби: Наредба № 22 от 4 юли 2001 г. за биологичното производство на растения, растителни продукти и храни от растителен произход и неговото означаване върху тях и Наредба № 35 от 30 август 2001 г. за биологичното отглеждане на животни и биологично производство на животински продукти и храни от животински произход и неговото означаване върху тях.

Приема се и Закон за подпомагане на земеделските производители, в който се разглежда и вноса и износа на земеделски продукти.

В отговор на европейските изисквания през 2007 г. се приема и Закон за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, с който се урежда редът за прилагане на пазарните мерки, включени в Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз; мерките за държавно подпомагане, които са част от ОСП и функциите на органите и организациите, които са компетентни да прилагат горепосочените мерки.

От значение е и приетият през 1999 г. Закон за храните, в който се съдържат разпоредби относно изискванията към храните, мерките и условията за осигуряване хигиена на храните и тяхната безопасност, опаковането, етикетирването, представянето, включително рекламирането им; изискванията към всички етапи на производство, преработка и дистрибуция на храни; условията и реда за производство и търговия с храни; правата и задълженията на лицата, които произвеждат или търгуват с храни; правилата за извършване на официален контрол,

включително за верифициране на съответствието с нормативните изисквания; правомощията на органите за официален контрол на производството и търговията с храни.

Законът за измерванията от 2002 г. урежда обществените отношения, свързани с осигуряване на проследимост, точност и достоверност на измерванията, което има отношение към търговията с храни.

В областта на търговията с различни хранителни продукти и контрола върху тях, са приети следните наредби:

- Наредба № 4 от 19 февруари 2008 г. за специфичните изисквания при производството, съхранението и транспортирането на сурово краве мляко и изискванията за търговия и пускане на пазара на мляко и млечни продукти;

- Наредба за изискванията към бързо замразените храни – ДВ бр. 114, 6 декември 2002 г.;

- Наредба № 5 от 25 май 2006 г. за хигиена на храните – ДВ бр.55, 7 юли 2006 г.;

- Наредба № 1 от 9 януари 2008 г. за изискванията за търговия с яйца за консумация – ДВ бр.7, 22 януари 2008 г.;

- Наредба № 9 от 26 март 2002 г. за изискванията за качество и контрол на съответствие на пресни плодове и зеленчуци – ДВ бр.42, 24 април 2002 г.;

- Наредба № 110 от 18 септември 2006 г. за специфични изисквания за осъществяване на официален контрол за трихинела в месо.

Основните разлики между новото и старото законодателство са, че отговорността за безопасността на храните се носи изцяло от собствениците на обектите, по-голямо значение се отдава на информацията на всеки етап от хранителната верига или образно казано „от полето до масата”. Производителите, превозвачите или търговците на храни, за които според европейското законодателство има сборен термин „оператори на храни”, трябва да могат да докажат пред компетентните органи, че тяхната дейност не застрашава безопасността на предлаганите от тях храни. Като цяло европейските изисквания предлагат по-гъвкав подход при дефиниране на изискванията и позволяват индивидуални решения от собствениците на обекти, както по отношение на материалите, използвани за изграждане на сградния фонд, така и по отношение на технологичното оборудване. Организацията на производствената и търговската дейност е въпрос на личен избор от страна на всеки

собственик на обект.²⁶ Безопасността на храните е споделена отговорност между всички субекти по веригата от производителите до потребителите на храни.

Литература

1. Керекрету, Й., Учебно пособие – безопасност на храните, Словашка Занаятчийско-Промислена палата
2. Правен портал на ЕС
<http://eur-lex.europa.eu/bg/index.htm>
3. Европейска комисия
http://ec.europa.eu/index_bg.htm

Приложение 1 – Списък на регламенти и решения на ЕК в областта на безопасността на храните и стандартите за качество

- Регламент (ЕО) № 401/2006 на Комисията от 23 февруари 2006 година за установяване на методи за вземане на проби и за анализ за целите на официалния контрол на нивата за микотоксини в храни;
- Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 година за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните;
- Решение на Комисията 504/2006 от 12 юли 2006 година относно специалните условия по отношение на определени храни, внасяни от някои трети страни, във връзка с рисковете от замърсяване на тези продукти с афлатоксини;
- Решение на Комисията 459/2007 от 25 юни 2007 година за изменение на Решение 2006/504/ЕО относно специалните условия по отношение на определени храни, внасяни от някои трети страни, във връзка с рисковете от замърсяване на тези продукти с афлатоксини;
- Решение на Комисията 563/2007 от 1 август 2007 година за изменение на Решение 2006/504/ЕО относно специалните условия по отношение на определени храни, внасяни от някои трети страни, във връзка с рисковете от замърсяване на тези продукти с афлатоксини по отношение на бадеми и продукти, получени от тях, с произход от или изпращани от Съединените американски щати;
- Решение на Комисията 759/2006 от 19 ноември 2007 година за изменение на Решение 2006/504/ЕО по отношение честотата на контрола на фъстъци и продукти, получени от тях, с произход от или изпратени от

Бразилия във връзка с рисковете от замърсяване на тези продукти с афлатоксини;

- Решение на Комисията 402/2005 от 23 май 2005 година за спешни мерки относно лют червен пипер, продукти от лют червен пипер, куркума и палмово масло;
- Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета (от 28 януари 2002 година), с който се определят общите принципи и изисквания към законодателството в областта на храните, създава се Европейски орган за безопасност на храните и се определят процедури в областта на безопасността на храните;
- Регламент ЕС № 852/2004 на Европейския Парламент и Съвета (от 29 април 2004), регламентиращ хигиената при производството на хранителни продукти;
- Регламент ЕС № 853/2004 на Европейския Парламент и Съвета (от 29 април 2004) относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход;
- Регламент ЕС № 854/2004 на Европейския Парламент и Съвета (от 29 април 2004) относно определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация;
- Регламент ЕС № 882/2004 на Европейския Парламент и Съвета (от 29 април 2004) относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

Приложение 2 – Списък от директиви и регламенти на Съвета в областта на търговията с храни

- Директива на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине;
- РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 700/2007 НА СЪВЕТА от 11 юни 2007 година относно търговията с месо от едър рогат добитък на възраст дванадесет месеца или по-малко;
- РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 589/2008 НА КОМИСИЯТА от 23 юни 2008 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно стандартите за търговия с яйца;

²⁶ Керекрету, Й., Учебно пособие – безопасност на храните, Словашка Занаятчийско-Промислена палата

- ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно дълбоко замразените храни за човешка консумация;
- ДИРЕКТИВА 97/78/ЕО НА СЪВЕТА от 18 декември 1997 година за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни;
- Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни;
- Регламент ЕО № 1830/2003 на Европейския Парламент и Съвета относно проследяването и етикетирването на генетично модифицирани организми и проследяването на храни и фуражи от генетично модифицирани продукти;
- ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 15 октомври 1990 година относно ветеринарно-санитарните изисквания за търговията в Общността и вноса от трети страни на домашни птици и яйца за люпене;
- ДИРЕКТИВА 2002/99/ЕО НА СЪВЕТА от 16 декември 2002 година за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека;
- ДИРЕКТИВА 2008/5/ЕО НА КОМИСИЯТА от 30 януари 2008 година относно задължителното обозначаване върху етикета на някои храни на сведения, освен тези, предвидени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета;
- ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 28 януари 1991 година относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността;
- РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 543/2008 НА КОМИСИЯТА от 16 юни 2008 година относно въвеждането на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на определени стандарти за предлагането на пазара на месо от домашни птици;
- Регламент (ЕО) 1662/2006 за изменение на Регламент (ЕО) 853/2004 на Европейския Парламент и Съвета (от 29 април 2004) относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход.

Приложение 3 – Списък на законите и подзаконовите нормативни актове в областта на безопасност на храните и стандартите за качество на предлаганите на пазара храни

ЗАКОНИ

- Закон за здравето (обн. ДВ бр. 70 от 2004 г. последно изм. ДВ. бр.81 от 2006 г., обн. ДВ бр. 95 от 2007 г.);
- Закон за административните нарушения и наказания (Обн. ДВ бр. 92 от 1969 г., последно изм. ДВ бр. 79 от 2005 г.);
- Закон за храните (обн. ДВ бр. 90 от 1999 г.; последно изм. ДВ бр. 34 от 2006 г.);
- Закон за здравословни и безопасни условия на труд (обн. ДВ бр. 124 от 1997 г.; последно изм. ДВ бр. 33 от 2006 г., обн. ДВ бр. 40 от 2007 г.);
- Закон за изменение на Кодекса на труда (обн. ДВ бр. 40 от 2007 г.);
- Закон за животновъдството (обн. ДВ бр. 65 от 2000 г., с изменения).

НАРЕДБИ

- Наредба за изменение и допълнение на наредба № 16 от 30 май 2008 г. за търговия на посевен материал от картофи на пазара на Европейския съюз (ДВ бр. 54 от 13 юни 2008 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 21 от 10 декември 2007 г. за търговия на посевен материал от зърнени култури на пазара на европейския съюз (обн. ДВ бр. 1 от 4 януари 2008 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 98 от 18 август 2006 г. за търговия на посевен материал от цвекло на пазара на европейския съюз (ДВ бр. 76 от 15 септември 2006 г., изм. ДВ бр. 14 от 13 февруари 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 99 от 18 август 2006 г. за търговия на посевен материал от фуражни култури на пазара на европейския съюз (обн. ДВ бр. 77 от 19.09.2006 г., изм. и доп. ДВ бр. 4 от 16.01.2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 100 от 18 август 2006 г. за търговия на посевен материал от маслодайни и влакнодайни култури на пазара на европейския съюз (обн. ДВ бр. 77 от 19 септември 2006 г., изм. ДВ бр. 11 от 2 февруари 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 96 от 8 август 2006 г. за търговия на посевен материал от зеленчукови култури на пазара на европейския съюз (ДВ бр. 71 от

2006 г., изм. ДВ бр. 13 от 9 февруари 2007 г., изм. ДВ бр.45 от 8 юни 2007 г.);

- Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните (обн. ДВ бр. 62 от 2000 г.; последно изм. ДВ бр. 98, от 2004 г.);
- Наредба за реда и начина на класифициране, опаковане и етиктиране на химични вещества и препарати (обн. ДВ бр. 5 от 2003 г.; изм. ДВ бр. 57 от 2005 г.);
- Наредба за специфичните изисквания за пускане на пазара на детергентите (обн. ДВ бр. 62 от 2004 г.);
- Наредба за изискванията за етикетирането и представянето на храните (в сила от 29.07.2001 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 15/2002 г. за изискванията към използване на ароматични продукти в храните (обн. ДВ бр. 70 от 2002 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 96 от 8 август 2006 г. за търговия на посевен материал от зеленчукови култури на пазара на Европейския съюз;
- Наредба за изменение на Наредба № 38/2006 г. за профилактиката, ограничаване и ликвидиране на салмонелозите, предаващи се чрез храни (обн. ДВ бр. 102 от 2006 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1/2002 г. за материалите и предметите от пластмаси, предназначени за контакт с храни (обн. ДВ бр. 2 от 2007 г.);
- Наредба за изменение на Наредба №21/2002г. за специфичните критерии и изисквания за чистотата на добавките, предназначени за влагане в храни (обн. ДВ бр.24 от 2007 г.),
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба №47/2004 г. за изискванията към добавките към храните (обн. ДВ бр. 44 от 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба №31 от 2003 г. за норми за максимално допустимите качества на остатъци от пестициди в храните (обн. ДВ бр. 44 от 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 1 от 2002 г. за специфичните критерии и изисквания за чистотата на добавките, предназначени за влагане в храни (обн. ДВ бр. 58 от 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 21 от 2002 г. за материалите и предметите от пластмаси, предназначени за контакт с храни (обн. ДВ бр. 52 от 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 13 от 2003 г. за защита на

работещите от рискове, свързани с експозиция на химични агенти при работа (обн. ДВ бр. 67 от 2007 г.);

- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 31 от 2003 г. за норми за максимално допустимите количества на остатъци от пестициди в храните (обн. ДВ бр. 69 от 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 2006 г. за платените услуги, извършвани от РИОКОЗ, поискани от физически или юридически лица (обн. ДВ бр. 74 от 2007 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 31 от 2003 г. за норми за максимално допустимите количества на остатъци от пестициди в храните (обн. ДВ бр. 8 от 2008 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 7 от 1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване – ДВ бр. 88/1999 г., изм. и доп. бр. 43/2003 г.; изм. бр. 37/2004 г.; изм. и доп. бр. 88/2004 г. (обн. ДВ бр. 40 от 2008 г.);
- Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 3 от 2001 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място ДВ бр. 46/2001 г. (обн. ДВ бр. 40 от 2008 г.);
- Наредба № 1 от 9 януари за изискванията за търговия с яйца за консумация (обн. ДВ. бр. 7 от 2008 г.);
- Наредба № 2 от 23 януари за материалите и предметите от пластмаси, предназначени за контакт с храни (обн. ДВ бр. 13 от 2008 г.);
- Наредба № 2 от 9 януари за определяне на ветеринарно-медицинските изисквания при търговия и внасяне на продукти от животински произход (обн. ДВ бр. 7 от 2008 г.);
- Наредба № 3 за класификация на отпадъците (обн. ДВ бр. 44 от 2004 г.);
- Наредба № 3 от 04.06.2007 г. за специфичните изисквания към материалите и предметите, различни от пластмаси, предназначени за контакт с храни (обн. ДВ бр. 51 от 2007 г.);
- Наредба № 5 от 25.05.2006 г. за хигиената на храните;
- Наредба № 8 за изискванията към използване на добавки в храните (обн. ДВ бр.44 от 2002 г.; изм. ДВ бр. 3 от 2005 г.);

- Наредба № 22 за условията и реда за вземане на проби от храни (обн. ДВ бр. 93 от 2003 г.);
- Наредба № 23 за условията и изискванията за представяне на хранителната информация при етикетирането на храните (обн. ДВ бр. 53 от 2001 г.; изм. ДВ бр. 41 от 2005 г.);
- Наредба № 23 за физиологичните норми за хранене на населението (обн. ДВ бр. 63 от 2005 г.);
- Наредба № 24 за санитарно-хигиенните изисквания към дискотеките (обн. ДВ бр. 95 от 2003 г.; попр. ДВ бр. 100 от 2003 г.);
- Наредба № 24 за хигиенните изисквания към материалите и предметите, различни от пластмаси, предназначени за контакт с храни (обн. ДВ бр. 56 от 2001 г.; изм. ДВ бр. 61 от 2005 г.);
- Наредба № 25 от 06.06.2007 г. за условията и реда за вземане на проби и провеждане на лабораторни изследвания, анализи и експертизи, необходими за целите на държавния здравен контрол (обн. ДВ бр. 48 от 2007 г.);
- Наредба № 31 за норми за максимално допустимите количества на остатъци от пестициди в храните (обн. ДВ бр. 14 от 2004 г.);
- Наредба № 31 за максимално допустимите количества замърсители в храните (обн. ДВ бр. 88 от 2004 г.);
- Наредба № 38 от 13 септември 2007 г. за изискванията към данните върху опаковките и в листовки на лекарствените продукти (обн. ДВ бр. 77 от 2007 г.);
- Наредба № 47 от 28.12.2004 г. за изискванията към добавките към храните.